

Νουτ

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Η **Νουτ**, επίσης *Νεβέτ* και *Νέουτ*, την οποία οι Έλληνες ταύτιζαν μερικές φορές με τη Ρέα, ήταν θεά του ουρανού στην αιγυπτιακή μυθολογία. Όπως και ο Γκεμπ έγινε αντικείμενο πραγματικής λατρείας κατά την κλασική εποχή.

Δίδυμη αδελφή του Γκεμπ, ενώθηκε, σύμφωνα με τη μυθολογική αφήγηση με τον αδελφό της παρά τη θέληση του Ρα και εν αγνοία του. Όταν το έμαθε ο Ρα εξοργίσθηκε τόσο, που έδωσε εντολή στον Σου να χωρίσει δια της βίας τους δύο συζύγους. Αποφάσισε, επίσης η θεά να μη μπορέσει να γεννήσει «σε κανένα μήνα κανενός χρόνου».

Σύμφωνα με την αφήγηση του Πλούταρχου^[2] ο Θωθ την λυπήθηκε, έπαιξε πεσσούς με τη Σελήνη, κέρδισε σε πολλές παρτίδες το ένα εβδομηκοστό δεύτερο από το φως της, και από αυτό δημιούργησε πέντε ολόκληρες ημέρες. Δεδομένου ότι αυτές οι εμβόλιμες ημέρες δεν ανήκαν στο επίσημο αιγυπτιακό ημερολόγιο, η Νουτ κατόρθωσε να γεννήσει τα πέντε παιδιά της: τον Όσιρι, τον Χαροέρι, τον Σετ, την Ίσιδα και τη Νέφθυ^[3].

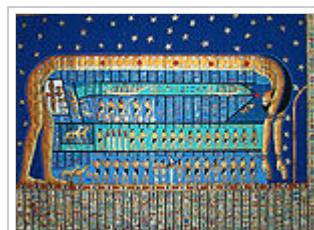
Νουτ (nwt) σε ιερογλυφικά

Πίνακας περιεχομένων

- 1 Απεικονίσεις
- 2 Συμβολισμοί
- 3 Παραπομπές - σημειώσεις
- 4 Βιβλιογραφία

Απεικονίσεις

Η θεά του ουρανού απεικονίζεται συνήθως ως γυναίκα με επίμηκες και κυρτωμένο σώμα, στηριζόμενη στη γη μόνο με τα άκρα των δαχτύλων των ποδιών και των χεριών. Η έναστροη κοιλιά της, υποβασταζόμενη στον αέρα από τον Σου, σχηματίζει τον ουράνιο θόλο. Ενίοτε απεικονίζεται θηριομορφικά ως αγελάδα. Με τη μορφή αυτή, κατόπιν εντολής της Νουν, μετέφερε στη ράχη της τον Ρα, όταν αυτός αποφάσισε να εγκαταλείψει τη γη, μετά την εξέγερση των ανθρώπων. Για να κάμει το θέλημα του θεού, η Νουτ ψήλωσε τόσο πολύ, που καταλήφθηκε από ίλιγγο. Χρειάστηκε να στηρίξουν τα τέσσερα πόδια της τέσσερις θεοί, οι οποίοι έκτοτε θεωρούνταν στύλοι του ουρανού. Σύμφωνα με την ίδια εκδοχή, στον Σου ανατέθηκε να υποβαστάζει την κοιλιά της αγελάδας, μεταβάλλοντάς την σε στερέωμα, στο οποίο ο Ρα τοποθέτησε τα άστρα και τους αστερισμούς, για να φωτίζουν το γήινο κόσμο^[4].

Η θεά του ουρανού Νουτ

Συμβολισμοί

Αν και θεωρείτο συνήθως κόρη του Ρα, η Νουτ ήταν σε μια άλλη εκδοχή του μύθου μητέρα του Ήλιου, ο οποίος κάθε πρωί γεννάτο από τους κόλπους της με διάφορες μορφές^[5]. Όταν παριστάνεται ανθρωπομορφικά, η θεά φέρει πάνω στην κεφαλή της στρογγυλό δοχείο, ιδεόγραμμα του ονόματός της. Προστάτρια των νεκρών, απεικονίζονταν συνήθως να κρατά σφιχτά στην αγκαλιά της τον νεκρό. Μέσα στο εσωτερικό των καλυμμάτων

Η Νουτ ως αγελάδα

των σαρκοφάγων, το έναστρο σώμα της ζωγραφιζόταν πάνω από τη μούμια, για να επαγρυπνεί με τη μητρική φροντίδα της. Με τη μεσολάβησή της ο νεκρός αναγεννάται ως άστρο στον ουρανό^[6]. Κόρη και μητέρα ταυτόχρονα του Ήλιου στις διαφορετικές μορφές του, είναι παρούσα κατά την ανάδυση του Κεπερά από τον Κάτω Κόσμο, ενώ το αίμα του κόλπου της κατά τη γέννηση του ήλιου, του δίνει τη ροδόχροα λάμψη της αυγής^[7]

Παραπομπές - σημειώσεις

- ↑ Τα ιερογλυφικά προφέρονται *νεβέτ* ή *νουτ* σύμφωνα με τους Collier and Manley, 155, οι αρχαίοι Αιγύπτιοι δεν έγραφαν ποτέ Νουΐτ, όπως προτείνεται ενίοτε
- ↑ Στο *περί Ίσιδος και Οσίριδος* (http://www.astrologicon.org/bibliotheca/plutarchos/plutarch_isis_osirisA.htm) ο Πλούταρχος προβαίνει σε εκτενή αφήγηση του μύθου, αρκετά ακριβή όπως φαίνεται από την αντιπαραβολή του με Κείμενα των Πυραμίδων και άλλα πρώιμα κείμενα. Βλ. Ions Veronica 1968, 50
- ↑ *New Larousse Encyclopedia of Mythology*, 15.
- ↑ Μεγάλο τμήμα των απεικονίσεών της έχει διασωθεί σε σαρκοφάγους, ταφικά κτήρια, παπύρους και εγκόλπια. Βλ. επίσης *Παγκόσμια μυθολογία*, 321.
- ↑ *New Larousse Encyclopedia of Mythology*, 16
- ↑ *Παγκόσμια μυθολογία*, 321.
- ↑ Ions Veronica 1968, 49.

Βιβλιογραφία

- Collier, Mark and Manley, Bill 1998, *How to Read Egyptian Hieroglyphs: Revised Edition*, University of California Press, Berkeley.
- Guirand Félix (Ed) 1968, *New Larousse Encyclopedia of Mythology*, Crescent Books, New York.
- Ions Veronica 1968, *Egyptian Mythology*, Newnes Books, London.
- Χριστόπουλος Γ. - Μπαστιάς Ι. (εκδ.) 1989, *Παγκόσμια μυθολογία*, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα.

Ανακτήθηκε από "<http://el.wikipedia.org/w/index.php?title=Νουτ&oldid=4868853>"

Κατηγορία: Αιγυπτιακή μυθολογία

Βοηθήστε να βελτιωθεί το λήμμα

Βρήκατε κάποιο σφάλμα ή παράλειψη; Μπορείτε να το αναφέρετε στην σελίδα συζήτησης για το λήμμα.

Πρόταση για διόρθωση

Αλλά να θυμάστε ότι μπορείτε να προχωρήσετε ο ίδιος στη διόρθωση των λαθών που βρήκατε, πατώντας "επεξεργασία" στην κορυφή της σελίδας (δείτε πως).

- Τελευταία τροποποίηση 11:10, 2 Οκτωβρίου 2014.
- Όλα τα κείμενα είναι διαθέσιμα υπό την Creative Commons Attribution-ShareAlike License· μπορεί να ισχύουν και πρόσθετοι όροι. Δείτε τους Όρους Χρήσης για λεπτομέρειες.